

אמונה וביטחון

יש ספר בשם 'אמונה וביטחון' של החזון איש. הוא מסביר שם ששני הכוחות האלה, אמונה וביטחון, הולכים ביחד. אמונה זה כוח כללי, ביטחון זה כוח פרטי בדבר מסוים. מידת הביטחון של האדם תלויה במידת האמונה שלו. אמונה קשורה לדברים שאדם לא יכול להגיע אליהם בשכלו. ככל שאדם מפתח את האמונה יותר, ככה הביטחון שלו יגדל. בעולם המערבי מזלזלים מאד בכוח האמונה. אנשים מודרניים, נאורים, אינטליגנטים, הייטקיטיסטים, לא מאמינים באמונה. אמונה היא מבחינתם חולשה, רק מי שאין לו שכל מאמין. אצלם רק הידיעה נחשבת. אם אני יודע מה קורה, אני שולט במציאות עם השכל שלי. לכן אמונה זה כוח מזלזל, פרימיטיבי, וזו טעות אחת גדולה. אנשים צריכים לדעת שאמונה זה הבסיס של החיים, זה האוויר לנשימה של החיים. בלי אמונה לא זזים מילימטר. וגם אלה שמצפצפים הרבה על ידיעה, שכל והכל, רוב החיים שלהם מושתתים על אמונה. אנשים שמדברים על וירוסים, לא ראו וירוס מימיהם. הם פשוט מאמינים למי שאמר להם שהוא ראה. כולם גם מאמינים באלקטרונים, למרות שאף אחד לא ראה מעולם אלקטרון. כוח המשיכה, החשמל, כל הדברים האלו הם אמונות, זו לא ידיעה. האדם בוחר במה להאמין. האמונה מקשרת את האדם לאינסוף. הידיעה מקשרת אותו לטוף. כוח האמונה זה הכוח שמעלה את האדם. אם הוא רוצה להתגבר על חרדות, פחדים וכל הדברים שהם תולדה של חוסר ביטחון, אז משם צריך להתחיל – לחזק את האמונה שיש בורא לעולם. פעם שאלתי בשיעור: מי מאמין שמשה רבנו היה באמת? יש אנשים שחושבים שזה הכל המצאה. לא רבים הצביעו. אחר כך שאלתי: מי מאמין שהיה נפוליאון? כולם הצביעו. אמרתי להם: מאיפה אתם יודעים שהוא היה? ענו לי: כי כתוב. אף אחד לא ראה את נפוליאון. הוא לא היה בוואטסאפ. אז איך יודעים? כי יש ספרים שאומרים שהיה נפוליאון. שאלתי אותם: על משה רבנו לא כתוב? למה בזה אתה מאמין ובזה לא? אנשים בוחרים את האמונות שלהם לפי הנוחות שלהם בחיים, וזה בעיקר מה שמגביל אותם. האמונה הכי משחררת זו אמונה באור אינסוף, בבורא עולם. זו האמונה השורשית שמשחררת את האדם מכל תחלואי הנפש, ואותה צריך לחזק, וכך מחזקים גם את הביטחון.

אברהם ראשון המאמינים

הראשון שעשה את זה הוא אברהם אבינו, שהיה גדול המאמינים וראש הבוטחים בה' היו לו אמונה וביטחון אדירים. מה הדיבור הראשון שהקב"ה אמר לו? "לך לך מארצך וממולדתך" (בראשית יב, א). הוא היה בן 75, היו לו כבר קהילה, חיים, הכל. בורא עולם אומר לו: קום ולך, לא אומר לו לאן. כל העשרה ניסיונות שעבר אברהם אבינו, היו כדי לחזק את הביטחון. אדם יכול לדעת הרבה חוכמות ולהיות רחוק מאוד מהאור. רק עם ביטחון ואמונה מתקרבים באמת.

ה' אומר לאברהם: לך. הוא יכול היה להגיד לו: תשמע, יש ארץ כזאת טובה ומבורכת, ארץ ישראל. אני שולח אותך לשם. ארץ מבורכת. הוא לא אומר לו כך, אלא רק: "אל הארץ אשר אראך" בלי לגלות לו לאן הוא הולך. כל זאת כדי לחזק לו את האמונה והביטחון. אברהם אבינו ראה שכל העולם סובלים בגלל שאין להם אמונה וביטחון. הוא נקרא ראש המאמינים. כתוב שעם אמונה וביטחון אפשר לשנות את הטבע. שרה היתה איילונית – אישה שלא יכולה ללדת כי אין לה רחם ושחלות. בורא עולם התגלה לאברהם ואמר לו: "כעת חיה והנה בן לשרה אשתך" (בראשית יח, י), ובאמת שרה יולדת בן.

מעל הכוכבים

האמונה מעלה את האדם מתחת לכוכבים אל מעל הכוכבים. כשאין לאדם אמונה, הוא חי מתחת לכוכבים, להשפעת המזלות. אם כשהוא נולד נגזר עליו כך וכך, אי אפשר לשנות את זה. זה נקרא

גורל. אם האמונה והביטחון שלו אמיתיים, הוא עולה מעל לכוכבים ולמזלות, ויכול לשנות את הגורל, את מה שהולך לקרות אתו, מקצה לקצה. בגמרא יש ויכוח אם יש מזל לישראל או שאין מזל לישראל. נפסק שם שאין מזל לישראל. כלומר, מזל זה כוח שנוזל על האדם מלמעלה. ברגע שהוא נולד, יש לו חותמת: זה התיקון שלך, זה הגורל שלך, זה מה שיהיה איתך כל החיים. אם לא תשנה את זה, זה בטוח מה שיקרה. אבל ישראל זה אותיות 'לי ראש'. על ידי הכוח של האמונה, שנמצא בראש, עולים מעל הטבע, מעל הכוכבים והמזלות, ואז אפשר לשנות את הכל. כך שאם יעשו לכם מפה אסטרוולוגית וכו'. אל תאמינו בזה. זה נכון, אבל לא כדאי ליהודי להתעסק בזה, כי יהודי הוא מעל המזלות. 'אין מזל לישראל' – האין הוא המזל של ישראל, האינסוף, אינסוף אפשרויות של התהוות. אין גבולות, אפשר לשנות את הכל אם אתה יודע להתקשר למעלה, ואת זה אפשר לעשות רק על ידי אמונה וביטחון. ככה ממלאים את כל החסרונות, מושכים אור מהעתידי ומקבלים את כל הכוחות והשמחה על ידי הדברים האלה. איך עושים את זה? כתוב שהביטחון הוא המשכת אור מהעתידי, לכן צריך לדעת איך להתקשר לאור שבא מהעתידי. זה אור אינסוף. הדבר הראשון שצריך לעשות, זה להתחזק בידיעה שיש בורא לעולם על ידי התבוננות יום יומית. כלומר, לא להתעסק עם הסימפטומים, אלא קודם כל להתעסק בקדוש ברוך הוא, שהוא המקור של הכל. צריך לעשות התבוננות יומיומית, לפחות 10 דקות ביום, ממלא כל עלמין ומסובב כל עלמין. זה הציר המרכזי של החיים. אם אדם עושה את זה, הוא מרחיק את כל החושך מהחיים שלו בלי להתעסק בחושך. זה מה שחסר לנו הרבה בדור הזה, לדעת שיש בורא לעולם והוא ממלא כל עלמין – זאת אומרת שכל תנועה, כל נשימה, כל שקל שהרווחת, זה הוא. והוא גם סובב כל עלמין – מסובב את כל הסיבות. הכל הוא. להתבונן בזה 10 דקות ביום. בעל התניא אומר שצריך שעה ביום, אבל זה בזמנם, שהם היו רגועים. היום בדור שלנו אין זמן.

למי שהתבוננות קשה לו, יש דרך נוספת שמחברת ישירות לאור אינסוף. כתוב בזוהר: הקדוש ברוך הוא, התורה וישראל הם אחד. אם אתה רוצה להתחבר אליו, תלמד תורה, תוציא את המילים בפה. נסו את זה כמה פעמים, לקרוא תהילים 20 דקות רצוף, להתחבר לאותיות ולהתחבר למשמעות שלהן. להגיד את זה בפה. ברגע שאתה עושה את זה, אז הישראל שבך, הנשמה שלך שאומרת את הדברים, מתחברת לתורה, ואתה מתחבר לבורא מיד, וכך האדם מקבל מילוי מאור אין סוף.